

PRZEGLĄD SPORTOWY

Cena 15 zł

Nr 35

Warszawa, 29 kwietnia 1948 r.

Rok IV

Kto otrzyma paszport do Londynu?

CAŁA POLSKA W BIEGU NARODOWYM

Wyścig jakiego jeszcze nie było Kolarze 8-miu państw na starcie

Warszawa i Praga oczekują w podnieceniu uczestników

WYŚCIGI kolarskie, które wyruszą w sobotę 1 maja z Warszawy do Pragi i jednocześnie z Pragi do Warszawy, będą imprezą nieotwartą dotychczas w naszym kolarstwie, jeżeli chodzi o ilość zespołów zagranicznych. Z zapowiadanych 10 drużyn zagranicznych w każdym z wyścigów, nie wszystkie państwa zgłoszą się na start, ale ilość 8 państw łącznie z Polską jest bez precedensu w tej dziedzinie na tego rodzaju wyścigach.

Terminarz i trasa obu wyścigów przedstawiają się następująco:

WYŚCIG WARSZAWA — PRAGA

1 maja I etap Warszawa — Łódź, długości 200 km. Start nastąpi o godz. 9,45 na Placu Zwycięstwa, skąd kolarze przejadą ulicami: Królewską, Marszałkowską, Al. Jerozolimskimi do Grójeckiej, w której wylotu odbędzie się właściwy start. Z Warszawy trasa biegnie przez Mszczonów, Rawę Mazowiecką, Piotrków do Łodzi z metą około godz. 15,30 przed redakcją „Głosu Robotniczego” przy ul. Piotrkowskiej.

2 maja II etap Łódź — Wrocław (219 km). Start o godz. 10. Trasa prowadzi przez Zdunską Wólę, Sieradz, Złoczew, Wieruszów, Kępno, Słupno, Oleśnicę z metą około godz. 17,15 na stadionie we Wrocławiu.

3 maja III etap Wrocław — Jelenia Góra (143 km). Start przed stadionem o g. 11,15. Trasa prowadzi przez Świdnicę, Walbrzych, Kamienną Górę z metą w Jeleniej Górze około godz. 16.

4 maja IV etap Jelenia Góra — Liberec (84 km), start o godz. 14. Trasa

przewodzi przez Cieplice, Sobieszów, Szklarską Porębę (kolarze spodziewani są tu około godz. 15) i dalej przez teren CSR.

5 maja V etap Liberec — Praga (203 km). Zakończenie wyścigu przypadła na rocznicę rewolucji praskiej.

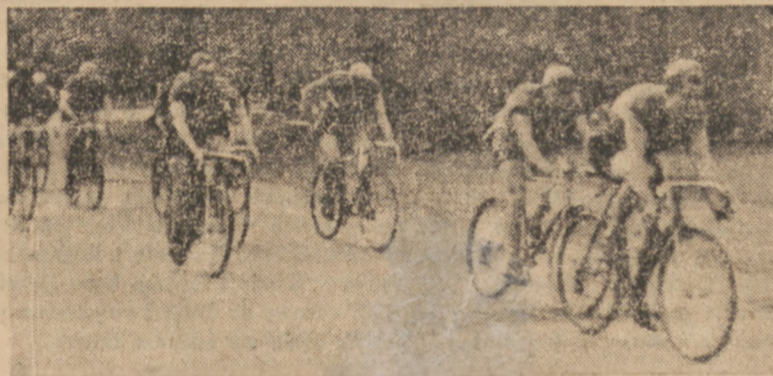
PRAGA — WARSZAWA

1 maja I etap Praga — Pardubice (119 km).

2 maja II etap Pardubice — Brno (141 km).

3 maja III etap Brno — Zlin (140 km). (Ciąg dalszy na str. 2-ej)

NA TRASIE WYŚCIGU O PUCHAR PLK. KONARZEWSKIEGO

Czołowa stacja kolarzy polskich, która startowała w wyścigu na 100 km o puchar plk. Konarzewskiego, z niemożym trudem pokonała trasę musząc walczyć nie tylko z przestrzenią, lecz również z ekstremalnymi warunkami klimatycznymi. Na zdjęciu moment wyścigu.

Przez masowe biegi do zwycięstw olimpijskich

TEGOROCZNY Narodowy Bieg na przełaj już dziś posiada zwycięzcę, choć dopiero za kilka dni w całej Polsce wystartują dziesiątki tysięcy biegaczy do walki. Zwycięzcą tym jest nie Kielas, Boniecki czy Dzwonkowski, których chcielibyśmy widzieć w roli kontynuatorów sukcesów, jakie były udziałem triumfatorów poprzednich Biegów Narodowych z Kusocińskim, Nojim, Freyerem i Petkiewiczem na czele. Zwycięzcą tegorocznego Biegu Narodowego jest, jeśli można tak powiedzieć, idea umasowienia.

Z zadziornością słuchaliśmy wiadomości o startach tysięcy zawodników w crosach, organizowanych w Jugosławii czy w Bułgarii, nie dowierzaliśmy fantastycznym cyfrom uczestników biegów przełajowych w ZSRR. I jednocześnie myśleliśmy, że zorganizowanie u nas masowej imprezy jest wprost niemożliwością, bo opierano się na doświadczeniach poprzednich Biegów Narodowych, w których rekordowa cyfra uczestników wynosiła zaledwie 30 tysięcy. A jednak już za kilka dni odbędzie się Bieg Narodowy w takiej skali, że rekord przedwojenny będzie wydawał się śmieczny. Tegorocznym Biegiem Narodowym rozpoczynamy nowy okres w ich histo-

rii i warto dlatego wspomnieć dotychczasowe biegi.

„Cross National” jak nazywano początkowo N. B. N. był ostatnią próbą najlepszych polskich biegaczy przed zbliżającym się okresem startów na biegni. Choć trasa była zazwyczaj długa wśród atek uczestników nie brakło średniodystanowców, egzaminujących na tle długodystansowców swą wytrzymałość. Jaworski i Kostrzewski, którzy rozpoczęli karierę od długich dystansów dali się w pierwszych czasach N. B. N. solidnie we znaki specjalistom, wśród których nie było wprawdzie wielkich talentów (Sawaryn). Dopiero śp. Freyer był pierwszym zwycięzcą bezapelacyjnym, przewyższającym klasą resztę uczestników o głowę. To był nasz pierwszy „Polski Nurmi”. W taki sposób zwyciężał później zwany w początkach swej kariery „robotniczym Freyerem” Kosociński, pogromca rekordów Nurmiego.

Pojedynki Sawaryna z Jaworskim i Kostrzewskim, Petkiewiczem z Kusocińskim, samotne biegi Freyera i Kosocińskiego dostarczały wiele emocji, nie były jednak tak pamiętne jak odkrycie Nojogo, na które warto zwrócić uwagę przy dzisiejszej strukturze N. B. N.

Gdyby nie piekielny upał, gdyby nie choroba Kusocińskiego, kto wie czy ktoś zainteresowałby się Nojim, który zwyciężając w Biegu Narodowym miał lat 26, 8 lat startów i nie zwrócił przez ten czas na siebie żadnej uwagi. Kto zainteresowałby się biegaczem, który w miesiąc po swym triumfie osiągnął na biegni na 5.000 m 16:48,0, gdyby nie ten triumf. Noji zapewne byłby tylko najlepszym biegaczem swej rodzinnej wioski.

Pierwsze poważne wkroczenie sportu na wieś, uzyskanie dzięki nowej strukturze Narodowego Biegu Naprzelaj może nam odkryć dziesiątki talentów na miarę Nojogo. Bo wiele polska kryje wiele talentów, czego dowodem i powojenni zwycięzcy N. B. N. Wierkiewicz i Dzwonkowski, urodzeni na wd.

Aby jednak doszło do tego, twórcy obecnego Biegu Narodowego muszą obmyśleć plany dalszej akcji. Jedno zwycięstwo to mało. Wzorujemy się na czterokrotnych zwycięzcach Biegu Narodowego, Kusocińskim i Nojim

ZWYCIĘZCY Z DAWNYCH LAT	
1924	Jaworski — AZS Warszawa
1927	Freyer — Polonia Warszawa
1928	Sawaryn — Pogoń Lwów
1929	Petkiewicz — Warszawianka
1930	Kusociński — „
1931	Kusociński — „
1932	Kusociński — „
1933	Kusociński — „
1934	Noji — Sokół Pędków
1935	Wiśniewski — Warszawianka
1936	Noji — Legia Warszawa
1937	Noji — Syrena Warszawa
1938	Noji — Syrena Warszawa
1939	Karowski — K. P. W. Katowice
1945	Nadolski — Zryw Inowrocław
1946	Wierkiewicz — Warta Poznań
1947	Dzwonkowski — Zryw Włocławek

Norrköping w Polsce

JAK się dowiadujemy Polski Związek Piłki Nożnej zwrócił się do Norrköpingu z propozycją rozegrania kilku spotkań w Polsce przyczyn przeciwnikiem byłaby drużyna kombinowana, inaczej mówiąc reprezentacja. Norrköping będzie więc sparringpartnerem i egzaminatorem naszej przyszłej Drużyny Narodowej.

Specjalni wysłannicy „Przeglądu Sportowego”

na wyścigi W—P—W:
Na trasie: Praga — Warszawa
red. Zygmunt Weiss
Na trasie: Warszawa — Praga
red. Stefan Sieniarski

Amnestia?

W KOŁACH sportowych pojawiły się ostatnio pogłoski o „najbardziej jakoby nastąpić generalnej amnestii za wszelkie przekroczenia na arenie sportowej. Amnestia ta ma nastąpić dla upamiętnienia powołania do życia Rady dla Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej i wkroczenia polskiego ruchu sportowego na nowe drogi, mające zapewnić mu szeroki, trwały podbudowę.

Czy tego rodzaju generalne odpuścić win jest wskazane? Na pierwszą wiadomość budzą się opory. Czy rzeczywiście przebaczyć należy wszystkim tym, którzy zgrzeszyli w pojęciu etyki i zasad dobrego sportu? Czy globalne ulaskawienie nie jest gestem zbyt szerokim, mocnym, wbrew intencjom projektodawców. Wywołać więcej zła, niż korzyści?

Podkreślniejszym rozważeniu problemu narzucają się jednak argumenty, podważające suche doktrynerstwo na rzecz realizmu życiowego. Cofnijmy się myślą wstecz.

Rok 1945: sport polski uwolniony z okowów zbrodniczej okupacji hitlerowskiej budzi się do życia. Pierwsze chwile to upojenie swobodą, próba konsolidacji i odbudowy. Tu i ówdzie wybryki, incydenty mało karcone z braku odpowiednich instancji.

Rok 1946-47: bardziej uregulowany ruch sportowy pod kierunkiem nadrzędnych władz. Rozgrywki punktowane wywołują podniecenie, które w wielu wypadkach doprowadza do skandalicznych zajść. Powtarzające się burdy wywołują zgorznienie wśród opinii publicznej i powodują energiczniejszą interwencję władz sportowych. W rezultacie następuje znaczne uspokojenie, zwiększa się dyscyplina wśród zawodników i na widowni.

Rok 1948: karność i porządek zakłócają się jedynie nielicznymi sporadycznymi wypadkami, jakie zdarzały się w najbardziej normalnych czasach.

Jakie stąd wnioski? Ogólna demoralizacja, jako skutek przeżyć wojennych, dotknęła również młodzież. Lata okupacji, które rozluźniły a częstokroć zniszczyły pojęcie dobra i zła, pokutują w okresie powojennym. Spustoszenia moralne odbijają się na życiu sportowym, stąd wybryki i karygodne incydenty, które w konsekwencji powodują coraz ostrzejsze kary. Im bardziej oddalamy się od koszmaru wojennego tym większe odprężenie. Po stopniowej stabilizacji życia na wszystkich odcinkach wywiera zbawienny wpływ, atmosfera oczyszcza się. Fakt ten świadczy najlepiej, że zło czyni nie wypływa z organicznej słabości charakteru lecz mioty środowiska w anormalnych warunkach, jakie wywołała wojna. Nie więc dziwnego, że dziś rodzi się myśl, czy nie należałoby odpuścić wini tym którzy w ten czy inny sposób stali się ofiarą tragicznego okresu.

Z chwilą, gdy byliśmy świadkami aktów przebaczenia za znacznie większe przekroczenia na polu politycznym, nie ma powodów, by przeciwstawić się aktom łaski za, w gruncie rzeczy mniej groźne, delikty sportowe. I dlatego też wypowiemy się za amnestią, ale... z zastrzeżeniem!

Ulaskawienie „złoczyńców” sportowych nie śmie wywołać wrażenia, że i w przyszłości liczyć można na... bezkarność. Dlatego też amnestia powinna mieć charakter warunkowy z tym, że dopiero po pewnym, określonym czasie zawieszenia nastąpi całkowite wykreślenie z rejestru kar. (T. M.)

Depesza z Belgradu

7 maja przyjeżdżamy z BELGRADU nadeszła depesza: „Reprezentacja Szkoły Bezpieczeństwa” będzie walczyła w Warszawie w dniu 7 maja, list w drodze”.

List jednak do tej pory jeszcze nie dotarł do Warszawy tak, że skład ósemki jugosłowiańskiej nie jest dotychczas znany, ale należy przypuszczać, że do Polski przybędzie reprezentacja państwowa Jugosławii.

Drużyna polska wystąpi w składzie: Patora, Sobkowski, Antkiewicz, Skierka, Iwański, Kolczyński albo Szymankiewicz, Archadzki i Szymura. Jugosłowianie stoczą jeszcze w Polsce mecze w Gdańsku i Szczecinie.

„DROGA MOJEGO ŻYCIA”
Niezno kartki z pamiętnika JANUSZA KUSOCIŃSKIEGO na stronie 1-iej

ZA WYSILEK — NAGRODA

Wiśniewski (ZS Gwardia) otrzymuje z rąk plk. Konarzewskiego puchar jego imienia za zwycięstwo w niedzielnym wyścigu kolarskim

ŁKS zakłada protest po meczu z AKS

Łódzki Klub Sportowy założył protest przeciw weryfikacji zawodów z AKS-em. Protest oparty jest na następujących danych:

Gdy przy stanie 2:0 dla AKS, sędzia Aleksandrowicz z Warszawy podyktował rzut karny przeciw AKS-owi, pomocnik drużyny śląskiej Gajdzik ustawił się poza polem gry obok bramki. Łącz wykonał rzut, Mrugała wybił piłkę i obaj wystartowali do niej. W tym momencie wbiegł na boisko Gajdzik i utrudnił Łączowi dobiegnięcie do piłki.

Sędzia podyktował wprawdzie rzut pośredni za wejście Gajdzka bez zgłoszenia się, jednak gdyby nie pomocnik Łącz miałby ewent. szanse dobiegnięcia do piłki przed Mrugałą.

Masy młodzieży pracującej startują w dniu Święta Pracy w Narodowych biegach na przełaj

